

Ὁ Ἀριέλος. Τὰ πνεύματα ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει, εἶνε δυνάμεις ἀφανεῖς ἐντὸς τῆς φύσεως, ὄντα, τὰ ὅποια δὲν δύναται τις νὰ διῶρῃ ἐν καθαρᾷ καταστάσει ἐὰν δὲν ἀποσπασθῶσι διὰ τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ Πρόσπερος. Ἀναμφιβόλως. Ὅπερ θέλει μὲν πραγματοποιηθῆ ἀλλ' οὐχὶ ἀκώμη. Αὐτὸ δὲ τοῦτο συνάδελφοί μου τινὲς ἀέριον ἀποκαλοῦσιν. Ἐκκστον τῶν δοχείων ἂ βλέπεις εἶνε δεσμωτήριον ἐνὸς ἀερίου. Ἐπίσης τὸ μικρὸν κάλυμμα τῶν δοχείων τούτων εἶνε ἐν δεσμωτήριον διὰ ταῦτα προσπαθοῦντα οἰονεὶ νὰ ἀνέλθωσι, τοῦθ ὅπερ καὶ τοι προέρχεται ἐκ τοῦ ὕδατος ἡμέραν τινὰ ἐν τούτοις θέλει ἀναδῶσει φῶς. Τὸ δὲ ἕτερον εἶνε οὐσία ζωῆς καὶ πυρός.

Ἀρμονία προσερχομένη ἐκ τῶν δονήσεων τῶν ἀερίων.

Ἄρ. ὦ! ἤχοι θεῖοι, συγγενεῖς τῶν ἰδικῶν μου! Ἀληθῶς εἶνε εὐτύχημα ὑπηρετῶν τις εἰς τοσοῦτον ὑψηλὰς δημιουργίας! Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εὕρισκσαι εἰς συθάρειαν μετὰ τινος ὄν θεόν σου θεωρεῖς ὡς σὺ παρ' ἐμοῦ θεωρεῖσαι.

Ὁ Πρόσπαρος. Οὐχὶ Ἀριέλε. Ὁ αἰώνιος Θεὸς οὐδέποτε ἀποκαλύπτεται κατὰ πρόσωπον, οὐδὲ δεικνύεται ὑπὸ ὑλικῆς ἐφανίσεις. Οὗτος εἶνε τὸ πνεῦμα τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἀρετὴ τοῦ ἐναρέτου, ἡ ἀγαθότης τῆς ἀβραῆς ψυχῆς, ὁ παγκόσμιος τέλος ἀγῶν τῆς ὑπάρξεως ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον.

Ἀληθῆς ὀρισμὸς του εἶνε ἡ ἀγάπη. Χάρις εἰς ἐκεῖνον οὐδὲν εἶνε ἄγονον, διότι πᾶν ὅ,τι ἦν ἐπιδεικτικὸν πραγματικοποιήσεως ἐξάγεται ἐκ τῶν κόλπων ἐκάστου κόσμου. Τοῦτο δὲ θέλει πραγματοποιηθῆ ὀλοσχερῶς, ὁπόταν ἡ ἐπιστήμη περιβληθεῖσα τὸ μοναρχικὸν στέμμα βασιλεύσῃ ἀκαταγωνίστως. Τότε ἀποκατασταθήσεται ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἀπολεσθεῖσα λαμπρότης τοῦ λόγου. ὦ! ὅποῖον ἔξοχον πρόγραμμα διὰ τοὺς τότε ἡγεμόνας.

*Εἰς τὸ Πόστειμ σπείρειν ρόδα
καὶ εἰς τὸν Λίβαγον φυτεύειν κέδρους.*

Εἰσέρχεται εἰς φύλαξ.

Φύλαξ. Ἡ Ὑμετέρα Ὑψηλότης ἠξέειρε ἀναμφιβόλως ὅτι τὰ